

כב' השופטת

עפרה גיא

"הפעלת הסמכות להורות על חלוקת הנכסים שלא באופן שיוויוני נועדה לשם עשיית צדק כלכלי בין בני הזוג ונועדה לגשר על הפער הכלכלי שנוצר ביניהם. עם זאת, על בית משפט להפעיל שיקול דעתו"

בית משפט לענייני משפחה באשדוד

תלה"מ 7653-06-22 ע' נ' ע'; 32582-10-22; 7620-06-22; 68428-05-22

בפני כב' השופטת עפרה גיא

תובעת **ש.ע,**
באמצעות באת כוחה- עו"ד ליאת לב קליין

נגד

נתבע **י.ע**

פסק דין

במסגרת פסק הדין להלן יוכרעו המחלוקות בין הצדדים, בני זוג לשעבר, בארבע תובענות שהוגשו על ידם, בסוגיות רכושיות לרבות דמי שימוש ואיזון משאבים, מזונות ילדיהם הקטינים ואחזקתם.

רקע והעובדות שאינן במחלוקות

1. הצדדים, בני זוג שנישאו כדמו"י ביום 06/09/2011. מנישואיהם אלו, נולדו שלושת ילדיהם הקטינים. הבן י', יליד שנת 2013,; הבת מ', ילידת שנת 2015 והבן ע', יליד שנת 2017.

התובעת תיקרא להלן: '**האישה**' ו/או '**האם**' והנתבע ייקרא להלן: '**האיש**' ו/או '**האב**'.

2. הסכסוך בין הצדדים מתנהל בעצימות רבה מזה שנים. תחילתו של הסכסוך לפניי בתיק ה"ט 4746-04-22, עת עתרה האישה למתן צו הגנה כנגד האיש ביום 04/04/2022, כאשר ברקע הדברים שיחת טלפון שהתנהלה בין בני הזוג לאחר שהאישה סירבה לחתום לאיש על מסמכים לעיסקת נדל"ן.

במסגרת החלטה שניתנה על ידי בתיק ביום 05/04/2022, נקבע כי 'בית משפט האזין לשיחה במלואה. מהשיחה עולה כי המשיב לא שלט בעצמו, קילל אותה (**את האישה**- הערה שלי, ע.ג) בלי סוף, נהם והתנשף וצעק באופן שעורר אי נוחות רבה אף מצדו של בית המשפט נוכח הצרחות והאמירות במהלך השיחה'.

על רקע זה, הורחק האיש מביתו בו ביום וצו ההגנה הוארך מעת לעת, לאחר שהוגש תסקיר מסוכנות במסגרתו קבעה העו"ס כי קיימת מסוכנות בינונית גבוהה לחיי האישה ואף המליצה

להפנות האיש לטיפול שליטה בכעסים. יוער כי בהמשך ההליך, נחקרה העו"ס על התסקיר שהגישה וצו ההגנה הוארך בהתאם.

3. ברקע הדברים, הגישה האישה במסגרת תיק 7653-06-22 תובענה לאחריות הורית וקביעת זמני שהות לאב עם הקטינים ; תובענה למזונות ומדור הקטינים בתיק 68428-05-22 ותובענה לאיזון משאבים בתיק מספר 7620-06-22. האיש מצדו הגיש תובענה כספית בתיק 32582-10-22 לחיוב האישה בדמי שימוש עבור השימוש שעשתה בדירת המגורים וברכבם המשותף של הצדדים.

4. האישה עובדת בביתה כקוסמטיקאית ואילו האיש, בעלים של עסק המעניק שירותי הסעות.

5. בהחלטה למזונות זמניים מיום 05/07/2022 חויב האיש במזונותיהם של שלושת הקטינים בסך של 5,100 ₪ וביום 02/02/2023 הועמד החיוב על סך של 6,000 ₪. בר"ע שהוגשה בעניין החיוב הנוסף, נדחתה ובהחלטה נוספת מיום 03/08/2023 הועמדו מזונות ומדור הקטינים על סך של 3,500 ₪. בקשות נוספות שהוגשו על ידי האיש לביטול מזונות הקטינים, נדחו.

6. במסגרת ההליכים בעניינם של הצדדים, מונו מומחים שנחקרו על חוות דעתם.

כעת אדרש לכל הליך והליך בנפרד.

7. **<u>תיק 7653-06-22, התביעה לאחריות הורית וקביעת זמני שהות לאב</u>**

א. בתובענה זו טענה האישה כי הקטינים סובלים מאלימות קשה ופחד נוראי מהאב נוכח אלימות נמשכת רוב השנים ואף הוסיפה כי טופלה במרכז למניעת אלימות במשפחה. משכך, עתרה לקבוע את האחריות ההורית בידיה ואת זמני השהות בין האיש לקטינים ביקשה לקיים במרכז הקשר, תוך הפניית האיש להדרכה הורית.

בסיכומיה, הוסיפה האישה וטענה כי במסגרת ההליכים, סרב האיש ללכת לסדנאות שליטה בכעסים או לכל טיפול מיטיב אחר, חרף צווי בית משפט. עוד הוסיפה כי הוגשו בתיק חוות דעת של העו"ס לסדרי דין, שאף הגישה דו"ח חסוי לתיק ושל מתאם הורי שמונה, אשר הצהירו כי אין להרחיב את זמני השהות של האב עם הקטינים שעה שהקטינים אינם מעוניינים להרחיבם ונוכח העובדה שהיא עברה דרך ואילו האיש מסרב לעבור תהליך וממשיך בניכור הורי והסתת הקטינים תוך כדי עירובם בהליך המשפטי.

ב. מנגד, טען האיש בכתב הגנתו, כי זמני השהות שהוסכמו בין הצדדים מתקיימים כסדרם, דהיינו בשבוע א' - בימים ב' ו-ה' ובסופי שבוע. בשבוע ב- בימים ב' ו-ה' ובשישי מהשעה 16:00-11:30. עוד הוסיף וטען שלאור שיקולי טובת הילד, יש לקבוע חלוקת זמנים שוויונית עם הקטינים, לו ולאישה, שכן מדובר באב מעורב באופן מלא בשגרת חיי ילדיו אשר גם מצוי בקשר יומיומי עם גורמי החינוך הרלוונטיים.

8. **<u>דיון והכרעה</u>**

כידוע, בהתאם להוראות החוק והפסיקה, על בית משפט לשקול את טובת הקטינים, כאשר מושג זה נשקל ביחס לקטין קונקרטי שעניינו נידון בפניו (ראו בע"מ 10060/07 **פלונית נ' פלוני**, פורסם ביום 02/10/2008) ומדובר במושג עמום שעל בית משפט לצקת בו תוכן. בין היתר ובהתאם לפסיקה, בית משפט נעזר בחוות דעת מומחים ובתסקירי עו"ס. בעניין זה נקבע זה מכבר כי **'בהיעדר ראיות בעלות משקל לסתירת האמור בחוות דעת מומחים ייטה בית משפט לאמץ את ממצאי חוות הדעת ומסקנותיהן'** (ראו רע"א 4575/00 **פלונית נ' אלמוני** פ"ד נה (2) 331, 321).

9. בעניין הנדון, ביום 01/02/2023 הוגש תסקיר בתיק ובמסגרתו הומלץ על אחריות הורית משותפת לצדדים בכל הנוגע לסיפוק צרכיהם הפיזיים, בריאותיים והחינוכיים של הקטינים. בכל הנוגע לזמני שהות, המליצה העו"ס כי הקטינים ישהו עם האב בימים שני ורביעי לרבות לינה, סופי שבוע לסירוגין וחלוקת זמנים שוויונית בחגים ובחופש הגדול (בחודש אוגוסט).

10. האב ביקש להרחיב זמני השהות כך שיכללו גם את ימי חמישי. עם זאת, בדיווח נוסף שהוגש על ידי העו"ס ביום 26/06/2023 ציינה כי האב לא הצליח להשתלב בטיפול בניהול כעסים משום שלא רואה עצמו כבעל קווים אלימים, דבר המעורר שאלה לגבי יכולתו לראות צרכי הקטינים כנפרדים ושונים משלו.

דו"ח חסוי מצד העו"ס בעניינם של הקטינים הוגש לעיוני ביום 10/07/2023.

11. מדיווח נוסף של העו"ס מהמרכז לאלימות במשפחה, מיום 08/08/2023, עלה כי האב אכן אינו מבין מה עושה בקבוצה בנושא שליטה בכעסים, שכן לעמדתו מעולם לא צעק על גרושתו (בעניין זה יוער כבר עתה, כי אמירה זו של האיש, אינה מתיישבת עם התנהגותו כפי שעלתה בדיון שהתקיים בעניין צו ההגנה שניתן בתיק, וזאת נוכח ההקלטה בה נשמע קולו והאופן והטון בו דיבר עם האישה- הערה שלי, ע.ג).

12. מדיווח העו"ס מיום 04/04/2024 התברר כי אין שינוי בתמונת המצב, הקטינים נמצאים בקונפליקט נאמנויות. עוד הוסיפה כי הדיווחים אודות התנהלות האיש מדאיגים מבחינת

ראיית טובת הקטינים ולכן, חזרה על המלצותיה בנוגע לקיום זמני השהות כפי שהומלץ בעבר. יצוין כי העו"ס אף נחקרה במסגרת דיון ההוכחות שהתקיים.

13. בסופו של יום, מונה במסגרת ההליך מתאם הורי ובדיווחו מיום 18/02/2026 הגדיר את התנהלות הצדדים 'כקונפליקט מתמשך בעצימות גבוהה'. במסגרת זו ציין כי האב מתקשה להשלים עם העובדה שהקטינים שוהים אצל האם יומיים יותר בשבועיים ומנסה לשנות בכל דרך את המצב כך שתהא חלוקה שוויונית בעניין.

14. במסגרת זו המליץ המתאם כי הצדדים יחתמו על קוד אתי ולכך התנגדה האם שביקשה להפסיק את התיאום לאלתר, בטענה בין היתר כי המתאם מתעלם מגורמי סיכון חוזרים לקטינים לרבות חשיפת הקטינים לטענות קשות והסתה סמויה. עוד טענה כי אימץ את נרטיב האב, חרג מסמכותו ופעל בניגוד לחובתו לשמור על הקטינים. בתגובתו טען המתאם בין היתר, כי המחלוקות שנותרו בין הצדדים נוגעות לטיפול בילדים ושיפור הידברות בין ההורים והמליץ לשלוח הילדים לטיפול או חוג. בסופו של יום, נוכח משבר האמון עם המתאם הורי, לא המשיכו הצדדים בערוץ זה.

15. זאת ועוד, התרשמתי כי האיש בחר תחילה שלא להשתתף בסדנאות לשליטה בכעסים ואף כשבחר בסופו של יום ללכת, לא שיתף פעולה והטיפול הופסק. בעניין זה העיד האיש כי שיתף פעולה והלך לסדנא, אולם הרגיש לא קשור שעה שהסדנה התקיימה בנוכחות אסירים משוחררים ואנשים אלימים (עמוד 100 לפרוטוקול, מיום 05/02/2025) ואף הוסיף וטען כי אינו אדם אלים.

16. כפי שציינתי לעיל, על בית משפט לשקול בעת הכרעה בסוגיות הנוגעות לזמני שהות את טובת הילד וזאת בהתאם להוראות סעיף 25 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב 1962.

17. בעדותה בבית המשפט העידה העו"ס כי:

"צריך לראות את טובת הילדים כשמחלקים את זמני השהות. אני לא ממוקדת לא בצרכים של האבא, לא בצרכים של האמא, במה שנכון עבור הילדים. כשיש קונפליקט בעצימות כזו וההורים לא מצליחים להגיע לכדי תקשורת תקינה, והילדים נמצאים במצב ריגשי לא טוב, היום חמישי לסירוגין הזה הוא לא לטובתם".

(עמוד 3 לפרוטוקול מיום 05/02/2025, שורות 12-9).

עוד ציינה העו"ס כי הילדים זקוקים לזמני שהות יציבים וקבועים, בלי יום חמישי לסירוגין (שורות 32-31).

בעניין זה מצאתי מקום אף להביע מורת רוחי מהתנהגותו של עו"ד ביתן, ב"כ האיש בעת חקירת העו"ס אשר בחר להשתלח בעדה, חקר אותה בצורה מזלזלת וזאת חרף הערות בית משפט בעניין.
בחקירתה הוסיפה העו"ס וציינה כי האישה הצליחה לעשות איזשהו תהליך בניגוד לאיש שלא הצליח להפנים את דברי העו"ס.

אומנם, העו"ס ציינה כי לא נפגשה עם הקטינים במהלך השנה האחרונה, אולם העידה שבקיץ האחרון פנתה ליועצת בית הספר ובדקה את מצב הילדים (עמוד 6 לתמליל, שורות 18-17). העו"ס אף הוסיפה כי שוחחה פעמיים עם הילדים, פעם אחת במסגרת חקירה לתסקיר ופעם נוספת כשהלכה לבית ספר לשוחח עמם ללא ידיעת הוריהם.

בסופו של יום, לא מצאה העו"ס לשנות מהמלצותיה.

18. בעדותו הוסיף האיש כי הילדים שואלים אותו מדוע אינם יכולים להגיע אליו בימי חמישי (עמוד 108 לתמליל, שורות 5-4). ברם, גרסה זו אינה עולה מחומר הראיות שבפניי. עוד העיד האיש שכאשר הקטינים עמו, והוא עובד בלילות, הוא משאיר אותם עם אחייניתו.

19. אם כן, מכל האמור לעיל מתברר כי אומנם לקטינים קשר טוב ומשמעותי עם הוריהם. עם זאת, לא ניתן להתעלם מהמלצות גורמי הטיפול שאינן תומכות בהרחבת זמני השהות ולעמדתם, יש בכך בכדי לפגוע בטובת הקטינים. כך גם נתתי דעתי לרצונם של הקטינים ולדו"ח החסוי שהוגש לעיוני, אשר אין לחשוף תוכנו ולעובדה שהקשר בין הצדדים ממשיך להיות כקונפליקט מתמשך בעצימות גבוהה.

בנסיבות אלו, התרשמתי כי טובת הקטינים אינה מצדיקה הרחבת זמני השהות כך שיכללו גם את ימי חמישי לסירוגין עם האב. לפיכך, זמני השהות הקיימים כיום יוותרו על כנם וכך היינני מורה.

למען הסר ספק, ובהתאם להמלצות העו"ס ושעה שעסקינן בשני הורים משמעותיים ומיטיבים לקטינים ובהתאם להוראות סעיף 14 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, התשכ"ב- 1962, שני ההורים הם האפוטרופסים הטבעיים של הקטינים.

עוד מצאתי מקום ונוכח עצימותו של הסכסוך בין הצדדים, בהיעדר גמישות בין הצדדים ובשים לב לכך שרק היום הוגשה בקשה דחופה מצד האישה להחליף יום לצורך חופשת החנוכה, לקבוע כי העו"ס לסדרי דין מוסמכת בהתאם לסמכותה לפי סעיפים 19 ו- 68 לחוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות, להחליף ימי שהות בין הצדדים. תוקף ההסמכה למשך חצי שנה מהיום.

20. <u>תיק 22-05-68428, תביעת האישה למזונות ומדור הקטינים</u>

כאמור לעיל, במסגרת תביעה זו, עתרה האישה למזונותיהם ומדורם של שלושת ילדיהם המשותפים של הצדדים.
נכון להיום מזונות ומדור הקטינים אותם משלם האב עומדים על סך של 3,500 ₪ בצירוף מחציות חינוך ורפואה.

במסגרת תביעתה זו, עתרה האישה לחייב את האיש במזונות ומדור הקטינים בסך כולל של 8,120 ₪.

את מזונות הבן י' העמידה על סך של 2,743 ₪; מזונות הבת מ' על סך של 2,713 ₪ ואילו את מזונותיו של הבן ע' העמידה על סך של 2,663 ₪. עוד עתרה לחיוב האיש בהוצאות המדור ואחזקתו בסך של 4,270 ₪. על עמדה זו חזרה בהרצאת הפרטים לקראת דיון ההוכחות. עוד טענה כי שכרה עומד על סך של כ- 5,465 ₪ וכי שכרו של האיש עומד על סך של 25,000 ₪. כן טענה שבבעלותה דירה עליה מקבלת דמי שכירות בסך של 2,800 ₪, חובות בגובה 62,000 ₪ ובסך הכל העמידה המזונות הנתבעים על סך של 11,000 ₪. בסיכומיה הוסיפה וטענה כי שכרה עומד כיום על סך של כ- 8,000 ₪ ואילו הכנסות האיש עומדות על כ- 30,000 ₪.

21. האיש לא הגיש סיכומיו חרף החלטות שניתנו בעניין וחרף הארכות מועד שקיבל, אלא הגיש ביום 18/10/2026 בקשה דחופה לביטול המזונות, הליכים בהוצאה לפועל ועוד, בצירוף טענות חדשות שאינן נתמכות בראיות.

בכתב הגנתו טען האיש כי הוא עצמאי בתחום ההסעות, הכנסתו עומדת על כ- 10,200 ברוטו ובנוסף, מקבל קצבת נכות בסך של 6,000 ₪. לטענתו, הכנסותיו נטו עומדות על כ- 11,040. ביחס לאישה, טען כי הכנסותיה מעסקה בתחום היופי והציפורניים עומדות על כ- 12,000 ₪ בחודש. עוד הכחיש צרכי הקטינים וטען כי מדובר בצרכים מופרזים.

בדו"ח הרצאת הפרטים העמיד חובותיו על סך של כ-2,200,000 ₪ וטען כי נושא בתשלום משכנתא בסך של כ- 12,000 ₪.

22. **<u>הכנסות הצדדים ופוטנציאל השתכרותם</u>**

כאמור לעיל, האישה עוסקת בתחום היופי הכולל איפור, ציפורניים, שעווה וכיו"ב. מדובר בעסק המתנהל בחדר בבית הצדדים ואילו האיש עצמאי בתחום ההסעות. לשני הצדדים היו טענות קשות על הצד שכנגד ונטען להברחות כספים, תשלום במזומן ועוד.

נוכח טענותיהם הקוטביות של הצדדים, מונה מומחה אשר נדרש בין היתר להעריך את שווי העסקים של הצדדים ואף נדרש במסגרת חוות דעתו להידרש לפערי השתכרות ככל שישנם.

בחוות דעתו מיום 23/01/2025 העמיד המומחה את הכנסתה החודשית של האישה על סך של 6,080 ₪. את הכנסתו של האיש העמיד על סך של 16,935 ₪ ובניכוי מיסים על סך של 13,077 ₪.

לטענת האיש, חלק ניכר מפעילות האישה נעשה ללא רישום. בחוות דעתו מיום 20/01/2025 ציין המומחה כי 'הרווח מהפעלה בממוצע חודשי, בתקופת הבדיקה, תומך לכאורה בטענת האיש בנוגע להכנסות לא מדווחות וזאת בין היתר לאור תחום פעילות האישה והותק שלה בתחום (ראו עמוד 32 לחוות הדעת).

23. בעניין זה נחקר המומחה רואה החשבון על חוות דעתו ובפרט על הטענה לפיה לא הופקדו מלוא הכנסות האישה לרשות המיסים. יוער כי המומחה נחקר ארוכות בעניין על ידי ב"כ האיש והסביר כי שעה שלא קיבל סמכויות חקירה במסגרת המינוי, הוא מתבסס על מה שבני הזוג דיווחו לרשות המיסים (ראו עמוד 12 לחקירתו מיום 23/02/2026 שורות 27 ; 30). האיש לא ביקש ליתן למומחה סמכויות נוספות. עם זאת מחקירתו עלה כי בהסתמך על נתוני הלמ"ס משנת 2023 בתקופה הקרובה למועד הקרע שכר של העוסקים בתחום הקוסמטיקה עמד על כ- 8,610 ₪ לשכיר (ראו עמוד21, שורות 7-6 לתמליל). עוד ציין כי הפדיון השנתי מספר ענף 9602 ברשות המיסים, לעבודה מעודכן לשנת 2026 נע בין 387,600 ₪ ועד לסך של 456,000 ₪ (עמוד 22, שורות 10-7).

יוער כי בעניין הכנסות האיש, היו לאישה טענות רבות אודות הברחות ואף בעניין זה נחקר המומחה.

24. ברם, בתום חקירתו, כשנשאל בעניין על ידי בית משפט האם עדיין עומד על חוות דעתו באשר לגובה הכנסות החודשיות של הצדדים, השיב המומחה כי קיימת מגבלת יכולת החקירה שעה שחוות דעתו התבססה על נתונים שנמסרו לרשות המיסים.

עוד הוסיף המומחה שכדי לנתח את כל טענותיהם הכלכליות של הצדדים נדרש היקף עבודה הכולל בחינת כל חשבונית וחשבונית אשר יש צורך להשוותה לסכומים שנכנסו לבנק ומדובר בעבודת נמלים. כן ציין שהתרשם כי בתיק דנן לא מדובר בפערים דרמטיים (ראו עמוד 36 לתמליל, שורות 39-25).

עוד מצאתי מקום להוסיף דברי המומחה בעדותו עת העיד כי:

"אני חושב שהאיש משוכנע שיש מאות אלפים בפעילות העסקית של האישה, שלא, אני חושב שהאישה חושבת שיש סכומים גדולים שלא דווחו במסגרת הפעילות העסקית של האיש . . . אלה מגבלות הכוח שלנו".
(עמוד 44 לתמליל, שורות 17-12).

כשנשאל לאחר שנחקר ארוכות על ידי שני הצדדים, האם יש דבר שגרם לו לשנות חוות דעתו, השיב המומחה: '**חד משמעית לא**' (עמוד 45 שורה 1).

יוער כי הוצע לצדדים לבחון קבלת חוות דעת מעמיקה יותר שתבחן כל תקבול שהתקבל על ידי מי מהצדדים. ברם, שעה שהצדדים בחרו להסתפק בחוות דעתו של המומחה ולא הוצגו לעיוני חוות דעת אחרות התומכות במי מטענות הצדדים, די בנתונים המופיעים בחוות הדעת בכדי לקבוע גובה הכנסות הצדדים.

זאת ועוד, שעה שהצדדים ויתרו על הרחבת סמכויות המומחה לביצוע 'עבודת נמלים' של בדיקת התקבולים של כל אחד מהצדדים ובהיעדר הכרעה פוזיטיבית בנוגע להעלמת הכנסות מצד מי מהצדדים, הרי שטענותיהם ההדדיות בעניין זה נותרו בגדר טענות בעלמא שלא הוכחו.

25. בעניין זה אוסיף ואומר כי אף מחקירתו של רואה החשבון של הצדדים עלה כי ייצג אותם שנים רבות, הגיש דוחות לרשויות בשמם ולא מצאתי כי מחקירתו עלו דברים חריגים המצדיקים סטייה מהדוחות שהוגשו.

על אף האמור, בסיכומיה טענה האישה כי כיום משתכרת כ- 8,000 ₪ (סכום העולה על הסכום שקבע המומחה) ובכך ניתן ביטוי מסוים לעובדה שפוטנציאל השתכרותה של האישה עולה על זה שקבע המומחה בחוות דעתו. זאת ועוד, האישה הציגה בפני בית משפט 'יומן עבודה קבלת דוחות בזמן ובמועד', אשר נראה כי תאם את תדפיסי הבנק שלה (ראו עדותה עמוד 30, שורות 27-26). מנגד, האיש לא הציג כל ראייה פוזיטיבית לסתור את כושר השתכרותה. בנסיבות אלו ובהיעדר חוות דעת אחרות, מצאתי מקום להעמיד את הכנסתה על סכום זה. עוד מצאתי מקום להוסיף להכנסותיה את דמי השכירות אשר מקבלת עבור דירתה בסך של 2,800 ₪ ובסך הכל, יועמדו הכנסותיה נטו של האישה על סך של 10,800 ₪ לחודש.

26. בהתייחס להכנסות האיש, הרי שבהתאם לחוות דעת המומחה הועמד שכרו נטו על סך של 13,077 ₪. עוד עולה מעיון בתדפיסי חשבון הבנק של האיש כי מקבל קצבה חודשית מהמוסד לביטוח לאומי בסך של 7,197 ₪. יוער כי לעניין זה טען האיש כי חלק נכבד מקצבתו משולם

עבור כאב וסבל. ברם, בהיעדר ראיות אובייקטיביות לכך, כעולה מהמסמכים שצורפו על ידו, לא מצאתי מקום להידרש לטענה.

עוד טען האיש בחקירתו כי מכר שלושה גורי כלבים בסך של 6,000 ₪ (עמוד 124 לתמליל, שורה 21) ולפיכך, יש להוסיף להכנסותיו סך של 500 ₪ לחודש. בהתייחס לטענת האישה לפיה האיש משכיר יחידת דיור בוילה בה מתגורר, טען האיש כי כיום מתקשה למצוא דייר כאשר מדובר ביחידה ללא מטבח, אולם הודה כי ביקש להשכירה ובעניין זה, עדיפה עליי גרסת האישה לפיה היחידה מושכרת בסך של לפחות 3,000 ₪.

משכך, מצאתי מקום לקבוע כי הכנסותיו נטו של האיש יועמדו על סך של כ- 24,000 ₪ לחודש.

27. **צרכי הקטינים**

הוצאות המדור ואחזקתו

במועד הגשת התביעה הקטינים התגוררו יחד עם שני הוריהם בבית הצדדים כאשר תשלום המשכנתא המשותף עמד על כ- 4,800 ₪. האיש קנה את חלקה של האישה בדירת הצדדים. בהתאם להרצאת הפרטים שהוגשה על ידה, היא נושאת בדמי שכירות בסך של 5,150 ₪. יוער כי האיש טען שהאישה מתגוררת עם בן זוגה. ברם, עניין זה לא הוכח בחקירתה עת השיבה כי: **'בן הזוג שלי לא גר איתי. הוא איש קבע בצבא, רנ"ג בצבא, הוא ישן בבסיס כי הוא ברמה א' פלוס, ילדיו, בשונה מאצלנו, נמצאים אצלו רק אחת לשבועיים'.** (עמוד 54 לתמליל, שורות 22-20).

האיש טען כי משלם משכנתא בסך של 12,000 ₪. עיון בתדפיסי האשראי מלמד כי נושא בשני תשלומים חודשיים לבנק טפחות, האחד בסך של כ- 7000 ש"ח והשני בסך של כ- 4,600 ₪. יוער כי מדובר במשכנתא גבוהה. ברם, ללא הסבר מניח הדעת, שכן האיש בחר לרכוש חלקה של האישה בוילה הגדולה של הצדדים ולהתגורר בה לבדו, על אף שיכול היה להסתפק במדור צנוע כפי שעשתה האישה. בכך, בחר למעשה האיש להעלות את רמת חייו על פני רמת חייהם של בני הזוג במהלך חייהם המשותפים. משכך, מצאתי מקום להעריך מדורו על סכום המדור של האישה ולהעמידו על סך של כ- 5,150 ₪.

28. שעה שקבעתי גובהו של מדור סביר בסך של 5,150 ₪, אזי חלקם של הקטינים הינו 50% מסכום זה וסך הכל, חלקם של הקטינים יועמד על סך של 2,575 ₪.

בכל הנוגע לאחזקת המדור, ציינה האישה כי היא משלמת ארנונה 670 ₪; חשמל 900 ₪; הוצאות בלאי ותיקונים 200 ₪; מים 350 ₪; תקשורת 350 ₪, תמי 4 60 ₪ ועוזרת בית 1,500 ₪.

29. האישה צרפה אסמכתאות לפיהן הוצאות הארנונה עומדות על סך של 820 ₪ לחודשיים ובסך של כ- 410 ₪ לחודש; חשבון חשמל חודשי ממוצע כ- 670 ₪; הוצאות תקשורת כ- 350 ₪; מים כ- 250 ₪ לחודשיים ובסך של 125 ₪ לחודש. לא מצאתי מקום לפסוק עבור עוזרת בית שעה שכיום אינה נעזרת בשירותים אלו (ראו עמוד 53 לעדותה, שורה 32). כך גם אין לפסוק עבור תיקונים שעה שהעידה כי אלו חלים על בעל הדירה.
סך הכל הוצאות אחזקת המדור בבית האם יועמדו על סך של 1,555 ₪.

30. לאיש הוצאות תקשורת בסך של 121 ₪ להוט; האיש לא צרף אסמכתא לחשבונותיו אולם מעיון בתדפיסי האשראי עולה כי שולם סך של 1,433 ₪ עבור חשמל בחודש יוני 2023 ונמצאו חיובים נוספים. כך או כך, שעה שהאיש מחזיק וילה ועל אף שהעיד כי לא שילם הוצאות אחזקת הבית, הרי שמדובר בהוצאות קיימות ומשכך, מצאתי מקום להעריך הוצאות אחזקת מדורו על סכום זהה לזה של האישה והוא יועמד על סך של 1,555 ₪.

לפיכך, חלקם של הקטינים בהוצאות אחזקת המדור יועמד על סך של 1,555 ₪.

סך הכל יועמדו הוצאות המדור ואחזקתו עבור הקטינים יחדיו על סך של 4,130 ₪ וחלקו של כל אחד מהקטינים יועמד על סך של 1377 ₪.

31. **<u>יתר צרכי הקטינים</u>**

האישה העמידה הוצאות הקטין י' על סך של 2,743 ₪; הוצאות הקטינה מ' על סך של 2,713 ₪ והוצאות הקטין ע' על סך של 2,663 ₪.

האישה עתרה לחייב האיש בסך של 800 ₪ עבור כלכלה לכל אחד מהקטינים; 100 ₪ עבור ביגוד והנעלה הוצאות חינוך בסך של 160 ₪ לכל קטין והוצאות חוגים הנעות בין 100-260 לכל קטין; הוצאות סלולר 30 ₪; הוצאות רפואיות וביטוח רפואי נע בין 50-100 ₪. כן עתרה לחיובו היחסי של האיש במדורם בסך של 1,423 ₪ לכל קטין.

מנגד, טען האיש כי מדובר בהוצאות מנופחות טען כי יש לחשב הוצאות כלכלה על סך של 600 ₪ לכל קטין; ביטוח רפואי ותרופות על סך של 50 ₪ לקטין; הלבשה והנעלה 150 ₪ לקטין וסלולר על סך של 30 ₪ לקטין.

32. **<u>דיון והכרעה</u>**

<u>המסגרת הנורמטיבית</u>

כידוע, בהתאם להוראות סעיף 3 (א) ל**חוק לתיקון דיני משפחה (מזונות), תשי"ט 1958**, הרי שאדם חייב במזונות ילדיו הקטינים בהתאם להוראות הדין האישי החל עליו. במקרה דנן, שעה ששני הצדדים יהודים, חלות הוראות הדין העברי.

בעניין הנדון, עסקינן בשלושה קטינים מעל גיל שש – ההלכה בבע"מ 919/15 השוותה את המצב המשפטי וחובת האב במזונות קטינים בגילאי 6-15 שנים, לסיפוק צרכי קטינים שהנם למעלה מגיל 15. כיום שני ההורים חבים מדין צדקה, בסיפוק צרכיהם עד כדי רמת החיים בה הורגלו הקטינים ערב הפירוד באופן יחסי להכנסות ההורים מכל מקור.

צרכי קטין בכללותם (צרכים הכרחיים ושאינם הכרחיים) נאמדו בפסיקה המנחה לאחר בע"מ 919/15 על-סך 2,250 ₪ לחודש לקטין, לפחות. סכום זה על-פי אותה פסיקה אינו כולל הוצאות מדור והוצאות חינוך ורפואה של הקטין – ראו, רמ"ש 59188-10-18 **נ. נ' נ.** (25.10.18).

יצוין, כי במסגרת עמ"ש 5121-05-20 **ג. נ' ג.**, הובהר, כי סכומים אלו כוללים את חלקו של הקטין בהוצאות אחזקת מדור, להבדיל מחלקו בעלות דמי המדור.
סכום זה נפסק עבור קטין החולק זמנו בין בתי הוריו. הסכום נמוך יותר עבור צרכי קטין המתגורר מרבית הזמן (או כולו) עם אחד מהוריו.
בבע"מ 919/15, אשר עסק באופן חיוב הורים במזונות ילדיהם לאחר גיל 6 שנים ובשונה מההלכה שקדמה למועד מתן פסק-דין זה, נקבע כי החל מגיל 6 שנים ועד 15 שנים חבים שני ההורים לשאת במזונות ילדיהם הקטינים.

33. באשר לאופן החיוב מגיל 6 שנים נקבע כי החיוב במזונות יעשה תוך התחשבות בצרכי הקטינים; יכולותיהם הכלכליות של כל אחד מההורים; קביעת יחסיות היכולות הכלכליות של ההורים, חלוקת זמני השהות ואופי האחריות בפועל של כל אחד מההורים ביחס לקטינים.
ראו, 65692-11-19 **ס. נ' ס.** (פורסם במאגרים האלקטרוניים).

קביעה זו מתיישבת גם עם ההלכה שנקבעה בבע"מ 919/15, במסגרתו העניק בית המשפט העליון פרשנות אחרת לתקנות הרבנות הראשית תש"ד ועל פיה חיוב במזונות ילדים בגילאי 6-15 הוא רק מדין צדקה והוא חל על שני ההורים, תוך חלוקת החיוב ביניהם עפ"י יכולותיהם הכלכליות מכלל המקורות העומדים לרשותם. הכלל, אם כן, הוא רק הלכות צדקה חלים על אביו ואימו של קטין, מגיל 6 ועד לגיל 15, והחיוב מן הדין בצרכים הכרחיים בהם מחוייב האב לבדו, מסתיים בהגיע הקטין לגיל 6 שנים.

34. **בפרשת ס.נ' ס.** הנ"ל אף הובהרה סוגיית שיעור מזונותיו המינימליים של קטין בהתייחס למגורים בבית אחד אל מול מגוריו בשני בתים ובהתייחס לשינוי שהביאה אחריה הלכת בע"מ 919/15 וכדלקמן:

"מעת שקמה ועמדה ההלכה החדשה המחייבת את ההורים יחדיו לשאת במזונות הילדים סברו בתי המשפט שאין עוד מקום לצמצם צרכי הקטינים לצרכים הכרחיים בלבד אלא שיש לספק את מלוא צרכיהם ואלו הוערכו בסכומים הנעים בין 1900 – 1600 ₪ כסך מינימלי חודשי שאינו נדרש לראיה . . . כאשר הקטין נדרש לחלוק את זמני השהות בשני בתים עולים צרכיו (או, אם נדייק, עולה עלות צרכיו) אף מעבר לשיעור הנזכר, שהרי ההורים נזקקים להוצאות כפולות . . . מתוך שכך, הוערכו צרכיו של קטין המתגורר בשני בתים בסך מינימלי של 2,250 ₪ . . . '.

יישום הדין החל

35. אם כך, הפסיקה הכירה בצרכים מינימאליים של קטין, שאינו חולק זמני שהות בשני בתים בחלוקה דומה, שאינם דורשים ראיה והעמידה אותם על הסך שבין 1,600 ₪ ל- 1,900 ₪ לחודש לקטין, כולל הוצאות 'אחזקת מדור' ולהבדיל מהוצאות 'מדור' שאינן נכללות בסכומים כאמור.

36. **לאחר שעיינתי בטענות הצדדים בעניין זה; באסמכתאות שהובאו בפני להוכחת הצרכים הנתבעים; בחקירתה של האישה ביחס לרכיבי התביעה ובהינתן ההלכה הפסוקה ביחס לסכום המינימאלי הנדרש לקטין שאינו דורש ראייה, אני מעמידה את כלל צרכיהם של הקטינים על סך כולל של 2,357 ₪ בחודש עבור כ"א מהקטינים (סך של 800 ₪ עבור כלכלה; סך של 100 ₪ עבור ביגוד והנעלה; סך של 50 ₪ עבור רפואה; 30 עבור סלולר וסך של 1,377 ₪ עבור חלקו של כל אחד מהקטינים בהוצאות מדור והחזקתו בשני הבתים).**

סך הכל, יועמדו מזונותיהם, מדורם והוצאות מדורם של שלושת הקטינים על סך של 2,357 לכל קטין ובסך כולל של 7,071 ₪.

37. בהתייחס לאופן חישוב החיוב במזונות הציגו פרופ' שחר ליפשיץ והגברת ענת ליפשיץ במאמרם **מזונות ילדים בגילאים 6 עד 15, במצבי משמורת משותפת, מבט פרשני וגישור בעקבות בע"מ 919/15** את אופן החישוב האריתמטי שעל בית המשפט לערוך לאחר חילוץ הנתונים שקבעתי לעיל וציינו כי על מנת לחשב את המזונות אשר ישלם ההורה בעל ההכנסה הגבוהה להורה בעל ההכנסה הנמוכה יש לחבר שלושה מרכיבים והם: רכיב המדור + רכיב תלוי שהות + רכיב לא תלוי שהות = סכום המזונות.
על מנת להגיע לכך יש לחשב את שיעור ההשתכרות אשר נקבע מהכנסתו של ההורה בעל השכר הנמוך לחלק לסך הכנסות ההורים וזהו שיעור ההשתכרות שהינו במקרה דנן:

הכנסות תובעת + הכנסות נתבע ובסך הכל 10,800 ₪ לאישה ו- 24,000 ₪ לאיש.

מסך הכנסות הצדדים יש להפחית הוצאות המדור כפי שקבעתי לעיל בסך של 5,150 ₪ לכל צד. משכך, יעמדו הכנסותיו הפנויות של האיש על סך של 18,850 ₪. הכנסותיה הפנויות של האישה, יועמדו על סך של 5,650 ₪.

סך הכנסות משותפות של הצדדים יועמד על סך של 24,500 ₪. חלקה של האישה יועמד על סך של 23% (5,650/24,500) ואילו חלקו של האיש בכלל הכנסות הצדדים יועמד על סך של 77% (18,850/24,500).

משכך, יועמד חלקו של האיש במזונות ומדור הקטינים על 77% ואילו חלקה של האישה 23%.

38. נתון נוסף אותו יש לקחת בחשבון הינו חלוקת זמני השהות. נכון להיום, זמני השהות של הקטינים עם האיש מתקיימים במשך שישה לילות בשבועיים ובחלוקה באחוזים 43% אצל האיש ו-57% לאישה.

אשר על כן ושעה שהאיש נושא בצרכיהם ב- 43% בעת שהותם אצלו, עליו לשאת ביתרת מזונותיהם עד לסך של 34% ובסך הכל, עליו לשאת בסך של 2400 ₪ (סך של 800 ₪ לכל קטין).

39. **<u>החיוב</u>**

הנתבע יישא במזונות הקטינים בסך כולל של **2,400** ₪ לחודש.

דמי המזונות יהיו צמודים מדד המחירים הידוע לצרכן שבסיסו פורסם בחודש אוקטובר 2026 והוא יעודכן כל שלושה חודשים ללא חיוב רטרואקטיבי לעבר. כל תשלום שלא שולם במועדו יישא הפרשי ריבית והצמדה כחוק.
סכום המזונות ישולם ישירות לחשבונה של האישה שפרטיו יימסרו לאיש.
הסכום ישולם בכל עשרה לחודש.

40. **<u>בכל הנוגע לתקופת העבר</u>**

בכל הנוגע לתקופת חיוב לעבר במסגרתה חויב האיש במזונות הקטינים בסך של 3,500 ₪ ואף יותר, לא מצאתי מקום להורות על השבה בהתאם לכלל לפיו 'מזונות שנאכלו לא יוחזרו' שעה שכל הוראה אחרת, יש בה בכדי לפגוע ברווחתם של הקטינים. עוד נתתי דעתי לאופן חלוקת הוצאות חינוך ורפואה אשר בעבר נשאו בהן כל אחד מהצדדים בסך של 50% וכעת,

לאור פערי הכנסות הצדדים, אלו יועמדו על סך של 75% לאיש ו- 25% לאישה וזאת החל מחודש נובמבר 2026 כאשר עד למועד זה, יעמדו בעינן החלטות קודמות שניתנו בעניין.

41. **בנוסף, יישאו הצדדים בחלוקה של 75% לאיש ו- 25% לאישה בהוצאות הבאות:**

<u>הוצאות רפואיות חריגות</u> שאינן מכוסות על ידי הביטוח הרפואי או הביטוח המשלים. טרם הטיפול תיידע האישה את האיש בדבר הצורך בטיפול ועלות משוערת. במקרה של מחלוקת בנחיצות ההוצאה, יכריע הרופא המטפל או רופא מומחה, לפי העניין, או יועץ חינוכי לעניין אבחונים והוראה מתקנת.

במקרה של מחלוקת לגבי גובה ההוצאה להבדיל מנחיצותה, יחויב האיש על פי תעריף קופת חולים לעניין הוצאה רפואית חריגה, ככל ששירות כאמור ניתן בקופת החולים.

למען הסר ספק, הוצאות רפואיות חריגות לרבות אך לא רק, טיפולי שיניים, טיפולים אורתודנטים, משקפיים, עדשות מגע, טיפולים פסיכולוגיים, אבחונים והוראה מתקנת.

ככל שהטיפולים יסובסדו על ידי מקום העבודה של מי מהצדדים, יישאו הצדדים בהפרש. הסכומים ישולמו תוך שבעה ימים ממועד דרישה ובכפוף להצגת אסמכתא.

<u>הוצאות חינוך</u> של הקטינים ובכלל זה הוצאות שכר לימוד עבור המוסד החינוכי וכל הוצאה אחרת לפי דרישתו.

למען הסר ספק, הוצאות חינוך לרבות, אך לא רק, הוצאות שכר לימוד, צהרון, סל תרבות, תלבושת אחידה, ועד כיתה/גן, ציוד לבית ספר לרבות ספרי לימוד, קייטנת סוכות ופסח ושני מחזורים של קייטנה בחופש הגדול (לפי עלות קייטנת מתנ"ס), טיולים, מסע לפולין או משלחת אחרת מטעם המוסד החינוכי, פעילות בתנועת הנוער וכן שיעורים פרטיים (עד לסך של 500 ₪ לחודש לכל קטין).

הסכומים ישולמו תוך 15 יום ממועד דרישה ולאחר קיזוז מענק חינוך המתקבל בתחילת שנה עבור כל אחד מהקטינים מהמוסד לביטוח לאומי, ככל שיתקבל.

כמו כן, יישאו הצדדים בסך של 75% לאיש ו- 25% לאישה בהוצאות חוג לכל אחד מהקטינים (בעלות חוג מתנ"ס) וזאת בכפוף להצגת חשבוניות עבור התשלום ובתוך 15 יום ממועד הצגתן.

42. תשלום הוצאות חריגות יהיה רק לאחר מיצוי כלל ההנחות להן זכאים הצדדים.

דין החיובים בתשלום הוצאות רפואיות חריגות , הוצאות חינוך חריגות וחוגים כדין מזונות לצורך גבייתם.

43. המזונות ישולמו עד הגיע הקטינים לגיל 18 או סיום הלימודים בתיכון, לפי המאוחר מבין השניים. ממועד זה ועד לתום שירות צבאי או שירות לאומי או הגיע הקטינים לגיל 21, לפי המאוחר מביניהם, יישא האיש בשליש ממזונותיהם כערכם במועד הרלוונטי.

44. קצבת הביטוח הלאומי וכל קצבה או הטבה אחרת עבור הקטינים (ולמעט קיצבת נכות), ישולמו לידי האישה ובכך יספקו את יתר צרכי הקטינים.

<u>תביעת האיש בתלה"מ 22-10-32582</u>

45. במסגרת תביעה זו, עתר האיש לחייב האישה בדמי שימוש ראויים בגין השימוש שעשתה ועושה בבית המגורים המשותף וכן בדמי שימוש עבור השימוש שעשתה ברכבם המשותף של בני הזוג.

בעניין זה עתר האיש לחייבה בדמי שימוש בסך של 72,000 ₪ עבור שימוש של 12 חודשים בבית ובסך נוסף של 18,000 ₪ עבור שימושה ברכב למשך חמישה חודשים לחודשים מרץ עד אוגוסט 2022. בהמשך טען כי עשתה שימוש בלעדי בבית בתקופה שבין אפריל 2022 עד ינואר 2023.

46. מנגד, טענה האישה כי אין לפסוק דמי שימוש ראויים מקום אדם מורחק מביתו עקב התנהגותו. עוד טענה בכתבי טענותיה כי שילמה תחילה לאיש עבור חודש שכירות אולם בהיעדר שיתוף פעולה עמו, השיבה לו הרכב וביקשה שימכור אותו בשוק החופשי.

47. בהחלטתי מיום 11/07/2023 קבעתי כי אין מחלוקת שבשלב שבו האיש שילם משכנתא, לא חויב בדמי מדור עבור הקטינים ומטעם זה לא נפסק מדור עבורם. בכל הנוגע לרכב, נקבע כי הואיל ומדובר ברכב משותף ונוכח העובדה שההלוואה שולמה על ידי האיש בלבד, על הצדדים לשאת בחלקים שווים בתשלומה החל מחודש אפריל 2022 ועד ליום 01/09/2022. עוד נדרשו הצדדים להודיע תוך 30 יום עמדתם לגבי המשך ניהול ההליך.

תגובה לגופו של הליך בעניין זה לא התקבלה. עם זאת, סירבה האישה להעביר לאיש הסכום בהתאם להחלטתי נוכח טענתה לפיה השיבה הרכב לאיש ביום 01/09/2022; כי הוא עשה בו שימוש כחודש וכי מכר אותו במחיר הפסד חרף התנגדותה.

בהחלטתי מיום 25/02/2024 נעתרתי לבקשת האיש לגבות סכומי ההלוואה בלשכת ההוצאה לפועל.

48. בנסיבות אלו ושעה שנקבע כי מועד הקרע הוא ביום 03/04/2022 ושעה שממילא חויבה האישה בתשלום חלקה בהלוואת הרכב החל מחודש אפריל 2022 והאיש בחר שלא לחקור האישה בעניין ואף לא הגיש סיכומיו, אין לי אלא לקבוע כי מדובר בטענה שנזנחה.

כך גם ביחס לטענתו בנוגע לתשלום דמי שימוש עבור הבית לתקופה שבין חודשים מרץ 2022 ועד ינואר 2023. כאמור, האיש בחר שלא להגיש סיכומיו חרף התראות וארכות שניתנו לו. בהתאם להוראות תקנה 74 (ג) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשע"ט- 2018, 'דין אי הגשת סיכומי טענות בכתב במועד, כמוה כאי התייצבות לדיון". משכך, די באמור בכדי למחוק התביעה או לדחותה.

49. למעלה מן הצורך, אוסיף ואומר כי האיש הורחק מבית הצדדים תחילה על ידי משטרת ישראל ביום 31/03/2022 למשך 14 יום וביום 05/04/2022 הורחק על ידי לתקופה נוספת של שלושה חודשים שהוארכה מפעם לפעם עד ליום 08/12/2022 שאז בעקבות זכייתו בבית בעקבות התמחרות, יצאה האישה מהבית ועברה למדור שכור.

50. בפסיקה נקבע שכאשר התנהגותו של אחד מבני הזוג מחייבת הרחקתו מהבית בצו בית משפט, הרי שהשימוש נמנע ממנו בשל התנהגותו הפסולה ולא בשל השימוש שעושה בה בן הזוג השני ובנסיבות אלו, אין הוא זכאי לקבל דמי שימוש. אין בן זוג יכול לתבוע את חלקו בפירות הנכס, שעה שהוא עצמו בהתנהגותו הפסולה, מבקש לסכל את הפקתם (ראו בע"מ 9881/05 **פלוני נ' פלונית**, פורסם במאגרים משפטיים). זאת ועוד, בהחלטתי מיום 14/07/2022 בה"ט 58835-05-22 קבעתי כי האיש אינו מוכן לקבל את הפתרון שהוצע על ידי האישה לפיו יינתן צו לפירוק השיתוף תוך 30 יום והבית ייצא למכירה ולאור הערכת המסוכנות הגבוהה שהיתה דאז בהתאם להערכת עו"ס שאף נחקרה בעניין, הוארך צו ההרחקה.

51. **מכל הטעמים לעיל ושעה שהאיש הורחק מביתו כדין, עיכב פירוק השיתוף ולא הגיש סיכומיו, דין תביעתו זו להידחות וכך היינני מורה.**

<u>תביעת האישה בתלה"מ 7620-06-22</u>

52. במסגרת תביעה זו עתרה האישה לאיזון משאבים, פירוק שיתוף, שיתוף בפירוק הנכסים, חלוקה פנסיונית, מוניטין, פערי השתכרות ופסק דין הצהרתי בעניין נכסי הצדדים.

לטענתה היא עובדת כעוסק פטור בתחום היופי והציפורניים ואילו האיש בעל עסק עצמאי של שירותי מוניות והסעות המחזיק בצי רכבים ומוניות; מדובר בעסק עם מוניטין גבוה המגלגל כל חודש כ- 90,000 ₪ והוא שווה לפחות 3,000,000 ₪. עוד הוסיפה כי עסקו של האיש הוא נכס משותף, יש לבחון שוויו והוסיפה כי יש לפצותה גם על פערי השתכרות ומוניטין.

53. מנגד, טען האיש כי בין הצדדים קיימת הפרדה רכושית מלאה, בני הזוג ניהלו חשבונות בנק נפרדים, עסקו הוקם ביום 01/02/2009 ואילו הצדדים התחתנו רק ביום 06/09/2011 ולאור הוראות חוק יחסי ממון, התשל"ג-1973 (להלן: "**חוק יחסי ממון**") אין לאזנו.
עוד הוסיף כי האישה מרוויחה כ- 12,000 ₪ נטו בחודש כאשר עיקר הכנסותיה ב'שחור' והיא עצמה הודתה כי קיימת הפרדה רכושית. ביחס לנכסי קריירה טען כי נוכח העובדה שהאישה פיתחה בעצמה עסק מצליח, הרי שלא נטלה על עצמה ויתור משמעותי מבחינת ההתפתחות המקצועית לצורך הטיפול במשק הבית המשותף; כי שני בני הזוג גידלו הילדים יחד וכי אין מדובר בבן זוג ביתי. עוד הוסיף כי האישה לא תרמה דבר להשבחת כושר השתכרותו.

54. הצדדים נישאו ביום 06/09/2011, אין ביניהם הסכם ממון. לפיכך, חלות עליהם ההוראות הקבועות בסעיף 5 (א) לחוק יחסי ממון לפיהן, עם פקיעת הנישואין, זכאי כל אחד מבני הזוג למחצית שווים של כלל נכסי בני הזוג, למעט נכסים שהיו להם ערב הנישואים או שקיבלו במתנה או בירושה במהלך חיי הנישואין, גימלה המשתלמת לאחד מבני הזוג.

בהתאם להוראות סעיף 8 (2) לחוק רשאי בית משפט '**לקבוע שאיזון שווי הנכסים לא יהיה מחצה על מחצה, אלא לפי יחס אחר שיקבע בהתחשב, בין השאר בנכסים אחרים, לרבות בכושר ההשתכרות של כל אחד מהצדדים**'.

הפעלת הסמכות להורות על חלוקת הנכסים שלא באופן שיוויוני נועדה לשם עשיית צדק כלכלי בין בני הזוג ונועדה לגשר על הפער הכלכלי שנוצר ביניהם. עם זאת, על בית משפט להפעיל שיקול דעתו וכך אעשה להלן.

55. <u>פערי השתכרות</u>

בעניין זה ציין כבוד השופט שילה בפסק דינו בתמ"ש 47769-01-12 (פורסם ב- 26/08/2014 כי: "**לעמדת המחוקק, שלא לקבוע באופן גורף שכושר השתכרות מהווה נכס בר איזון וחרף זאת לאמץ את הכלי האקטיווילי ככלי מתאים ל'טיפול' בכושר השתכרות, חשיבות רבה. לו בחר המחוקק בהגדרה נוקשה של כושר השתכרות כנכס, התוצאה היתה כי בית משפט חייב להתייחס לכושר השתכרות כנכס בר איזון בכל מקרה ומקרה. לעומת זאת, הענקת שיקול דעת אקטיווילי לבית המשפט, מביאה לכך שלא בכל מקרה שבו קיימים הפרשי כושר השתכרות יידרש בית משפט לעסוק בהם**".

על עמדה זו חזר כבוד השופט ג'יוסי בעמ"ש 31035-09-16 **ש.ג נ' ד.ג** (פורסם ביום 20/04/2017) בציינו כי יש לאפשר לבית משפט גמישות מירבית באיזון נכסי העתיד ואין לראות ב'כושר השתכרות' כנכס בר איזון וכי בית משפט יפעיל סמכותו זו בהתקיים נסיבות מיוחדות המצדיקות זאת. על עמדה זו חזר בית משפט בעמ"ש (ת"א) **פלונית נ' פלוני** (פורסם ביום 23/02/2022).

56. עוד נקבע בפסיקה כי לצורך הכרעה בשאלה האם יש להעניק לאחד מבני הזוג פיצוי בגין כושר השתכרות יש לבחון קיומם של שלושה מרכיבים מרכזיים: בן זוג 'ביתי' לעומת בן זוג שפיתח קריירה, האם קיים פער משמעותי בכושר ההשתכרות של בני הזוג והאם מדובר בנישואין שנמשכו לאורך זמן.

כאמור לעיל, במסגרת ההליך מונה מומחה אשר הגיש לתיק דו"ח לבחינת פערי כושר השתכרות. המומחה אף ענה לשאלות הבהרה ונחקר ארוכות על חוות דעתו.

בפסיקה נקבע כי בדרך כלל חוות דעתו של מומחה שמונה ע"י בימ"ש תאומץ על ידו, אלא אם כן ישנה סיבה משמעותית ובולטת לעין שלא לעשות כן.

"**משממנה בית המשפט מומחה על מנת שחוות דעתו תספק לבית המשפט נתונים מקצועיים לצורך הכרעה בדיון, סביר להניח שבית המשפט יאמץ ממצאיו של המומחה אלא אם כן נראית סיבה בולטת לעין שלא לעשות זאת. אכן עד מומחה כמוהו ככל עד - שקילת אמינותו מסורה לבית המשפט ואין בעובדת היותו מומחה כדי להגביל שיקול דעתו של בית המשפט. אך כאמור לא ייטה בית המשפט לסטות מחוות דעתו של המומחה בהעדר נימוקים כבדי משקל שיניעוהו לעשות כן**" (ע"א 293/88 **חב' יצחק ניימן להשכרה בע"מ נ' רבי**, פורסם ביום 31/12/88.

ראו לעניין זה גם דבריה של כב' השופטת ארבל בע"מ 27/06 **פלוני נ' פלוני**, פורסם ביום 01/05/2006.

'משהוגשה לבית המשפט חוות דעת מומחה שמונה על ידו, מה משקל יראה לתת לחוות הדעת ולהמלצת המומחים? בפסיקת בית משפט זה מקובל כי ככלל יאמץ בית המשפט את המלצת המומחים שמונו על ידו, "... אלא אם כן קיימים טעמים נכבדים ובעלי משקל ממשי, המצדיקים סטיה מאותה המלצה" .

בעניין הנדון, הוגשו חוות הדעת, המומחה אף השיב לשאלות הבהרה ונחקר ארוכות על חוות דעתו. התרשמתי כי עדותו מקצועית ורהוטה ובהיעדר כל טענה ענייינית לעניין, מצאתי מקום לאמץ מסקנותיו.

בחוות דעת המומחה מיום 23/01/2025 העריך המומחה את פערי ההשתכרות בין הצדדים נכון למועד הקרע, בניכוי מזונות הקטינים שנפסקו ובהתייחס לתקופת הקרע. עוד קבע כי לאור פער ההשתכרות בין הצדדים על סך של 2,275.25 ₪ לחודש (נוכח גובה המזונות ששולם) ובהתאם לגישת צמצום פערי ההשתכרות על סך כולל של 8,667 ₪ בהתאם לעקרונות פסק דין כב' השופט נפתלי שילה ובהתאם לגישת עו"ד מנדלסון, העמיד הפיצוי על סך כולל של 18,055 ₪ ובתשלום עיתי בסך של 564.23 ₪ למשך 32 חודשים.

57. לטענת האישה היתה בת זוג ביתית, היא זו שטיפלה בקטינים, עוד הוסיפה כי לא עבדה תקופה ארוכה עקב היותה מפונה מהעוטף בזמן המלחמה. היא ילדה הילדים בפערים קטנים ואף האיש הודה כי הוא עובד בלילות ומביא את בת דודתו לשמור עליהם בלילה וביום (ראו עמוד 108 לחקירתו, שורות 12-10). בנוסף, האיש העיד תחילה כי מעסיק 4 עובדים (עמוד 106, שורה 29) ובהמשך כי מעסיק 2 עובדים (עמוד 106, שורה 37). מעיון בחוות דעת המומחה מיום 20/01/2025 עולה כי קיבלו שכר מעסקו של האיש במהלך שנת 2021, 12 עובדים. בנסיבות אלו, לא מצאתי מקום לקבל עדותו של האיש בנוגע להיקף העובדים בעסק, גובה שכר עבודתו כפי שהצהיר הנמוך משכר עובדיו. כך או כך, האיש כאמור בחר שלא להגיש סיכומים. משכך ובהינתן הראיות שלפניי, מצאתי מקום להעדיף את גרסת האישה לפיה היתה בת זוג ביתית. יוער כי אף בהתאם לחוות דעת המומחה, קיימים פערי שכר ולפיהם נכון למועד החישוב, שכרו נטו של האיש הוערך בכפליים משכר האישה (5,702 ₪ לעומת 13,077 ₪).

כך גם המומחה העריך את שווי עסקו של האיש בסך של 338,000 ₪ נכון ליום 20/01/2025. מנגד, קבע כי לעסקה של האישה, אין שווי כלכלי לחלוקה. בני הזוג היו נשואים כעשור. בנסיבות העניין, התרשמתי, חרף טיעוני האיש במסגרת ההליך, כי האישה היתה זו שטיפלה בעיקר בילדיהם הקטינים של הצדדים בעודו עסוק בעסק. כך גם חרף ניסיונות האיש להציג במסגרת חקירתו כי הכנסותיה של האישה עולות על אלו שהוצגו בפניי, לא עלה בידו לעשות

כן ובסופו של יום התרשמתי שאף אם האישה עבדה כעצמאית בתחום הקוסמטיקה, עיקר עיסוקה היה גידול הילדים וסיוע לאיש בעבודתו ולכך אף אדרש בהמשך.

58. בנסיבות אלו, מצאתי מקום לאמץ חוות דעת המומחה בהתאם לגישתו המצמצמת של כבוד השופט שילה ובהתאם לסמכות המסורה לבית המשפט. בעניין זה נתתי דעתי אף לעובדה שחרף העובדה שהאיש משתכר פי שניים מהאישה, אין מדובר בפערי עתק, שכרה של האישה גדל מאז עריכת חוות הדעת ועד מועד הגשת הסיכומים ומדובר בפערי שכר שהועמדו על סך של 2,275 ₪. יוער כי בין היתר גם נתתי דעתי לטענת האישה לפיה דמי המזונות הופחתו בשנת 2023 והועמדו על סך של 3,500 ₪ בלבד ולא 5,100 ₪ כפי שנפסק תחילה. ברם, בהינתן העלייה בשכרה של האישה כאמור בסיכומיה, **יועמד גובה הפיצוי בגין רכיב זה על תשלום חד פעמי בסך של 8,667 ₪.**

59. <u>איזון המשאבים, זכויות סוציאליות ועסקי הצדדים</u>

במסגרת כתב התביעה טענה האישה כי זכאית למחצית מזכויותיו הכספיות של האיש מעבודתו. בסיכומיה ולאחר שהוגשו כאמור חוות דעת המומחה לתיק, העמידה דרישתה לתשלום בסך של 182,000 ₪ בגין תשלומי איזון בגין חלקה בעסקו של האיש. עוד הוסיפה כי עליה לשלם לו סך של 4,115 ₪ עבור איזון בגין חלוקה פנסיונית בין בני הזוג ובהתאם לשיטה א' בחוות הדעת ועתרה לתשלומי איזון בגין הרכב המשותף הרשום על שם האיש בלבד בו החליט האיש כי יש שיתוף ספציפי ובסך של 22,500 ₪.

60. האיש כאמור, בחר שלא להגיש סיכומיו אולם בכתב הגנתו טען כי דו"ח רווח והפסד של האישה אינו משקף מלוא הכנסותיה. עוד הוסיף כי רוב הכנסותיה של האישה אינן מוצהרות. כאמור לעיל, טענה זו לא הוכחה ומשכך נדחית. בנוסף, טען כי האישה מעולם לא תרמה לצורך השבחת כושר השתכרותו. הצדדים התנהלו בהפרדה מוחלטת כאשר לכל אחד חשבון בנק משלו, מעולם לא היה חשבון משותף ואין כל הצדקה לחלוקה לא שוויונית. אין הצדקה לאזן עסקו, שכן לכל אחד מהצדדים עסק נפרד בבעלותו הבלעדית.

61. כאמור לעיל, מטעם המומחה הוגשו מספר חוות דעת: חוות דעת עדכנית מיום 26/03/2025 בנוגע לאיזון זכויות פנסיוניות וסוציאליות בה נקבע כי בהתאם לשיטה א' על האישה להעביר לאיש 4,115 ₪ ולפי שיטה ב', על האיש להעביר לאישה בגין נכסים נזילים סך של 2,196 ₪ וצורפו פסיקתאות לחתימה.

אם כן, האיש לא הגיש סיכומיו. בנסיבות אלו, אין לי אלא לקבוע כי זנח טענותיו.

משכך, מצאתי מקום לאמץ את עמדת האישה ולקבוע כי תעביר לאיש סך של 4,115 ₪ נכון למועד התחשיב בהתאם לשיטה א' של האקטואר.

62. <u>עסקי הצדדים</u>

במסגרת ההליך, מונה כאמור מומחה אשר העריך את שווי עסקי הצדדים. חוות הדעת הוגשה לתיק ביום 20/01/2025. בחוות דעתו קבע המומחה כי שווי עסקו של האיש עומד על סך של כ- 338,000 ₪ ואילו לעסקה של האישה, אין כל שווי כלכלי לחלוקה. עם זאת, בסיכום הערכת שווי העסק, קבע המומחה כי השבחת הפעילות העסקית של העסק במהלך החיים המשותפים עומדת על 160,000 ₪ בצירוף החזרי מס ובקיזוז תשלום לעובד במסגרת הסכם פשרה עומד שווי השבחת הפעילות העסקית במהלך חיי הנישואין, על סך של 173,000 ₪.

האישה עתרה לתשלומי איזון בגין העסק בסך של 182,000 ₪.

אומנם האיש לא הגיש סיכומיו בתיק, אולם לכל אורך ההליך טען כי אין מדובר בנכס משותף וכי הצדדים נהגו בהפרדה רכושית מלאה ולכן, האישה אינה זכאית לתשלומי איזון בגין עסקו.

עיון בתעודת עוסק מורשה של האיש מלמד כי אכן העסק נפתח ביום 01/02/2009, כשנתיים וחצי לפני תחילת חיי הנישואין ביום 06/09/2011.

מטעם האישה העידה הגברת י', אשר העידה שבמועצה בה התגוררה ניתנו שירותי הסעות מטעם עסקו של האיש וכאשר היה בלגן עם ההסעות והתקשרה לאיש: '**הוא ביקש ממני להתקשר לאישה, היא האחראית על סידור העבודה**' (עמוד 11 לתמליל מיום 05/02/2025, שורה 17). עוד הוסיפה העדה כי האישה הסיעה את בנה פעמים רבות (עמוד 16, שורות 26-28) ואף הוסיפה כי האישה הסיעה יחד עם בנה עוד ילד.

העדה ציינה כי אינה זוכרת כל דבר שארע במהלך אותה שנה לאחר שאיבדה את בנה המנוח באירועי שבעה באוקטובר. עם זאת, כשנשאלה במסגרת חקירה חוזרת מה היה שמו של הילד הנוסף שנסע עם בנה ברכבה של האישה, ידעה להשיב (עמוד 20, שורות 12-10).

עוד נחקר רואה החשבון של בני הזוג. מחקירתו עלה כי שני בני הזוג הביאו לו את המסמכים של שני העסקים (עמוד 73-72, שורות 3-34)

מטעם האיש העיד העד ש', שהעיד כי עבד ברצף אצל האיש בשנתיים האחרונות. בעדותו ציין כי האישה אינה חלק מעסקו של האיש והעיד כי עסקו היה קיים שנים רבות לפני נישואי הצדדים (עמוד 78, שורות 25-24). כן הוסיף כי המידע לפיו העסק שייך רק לאיש הוא על פי ההיגיון שלו (של העד- הערה שלי, ע.ג). בהמשך העיד כי המידע ידוע לו מהאיש, לאור העובדה שהוא חבר שלו, בשים לב לכך שהאישה עסקה בציפורניים ומאחר ועסקו של האיש הוקם לפני נישואי הצדדים (עמוד 79, שורות 7-1).

עוד העיד העד ש' כי לא ידע שהאישה עסקה בעצמה בהסעות במסגרת העסק.

אומר כבר עתה כי לא מצאתי מקום ליתן משקל לעדותו של העד, אשר נסמכה על דברים ששמע מהאיש ועל הגיונו. עוד טען כאמור לעיל, שהעסק היה קיים שנים רבות לפני נישואי הצדדים, על אף שהוכח כי הוקם כשנתיים וחצי לפני הנישואים.

מנגד, מעדות עדת האישה, התרשמתי כי האישה בעצמה ביצעה הסעות במסגרת העסק, היתה אחראית על סידור העבודה. כך גם התרשמתי מעדות רואה החשבון ששני בני הזוג הביאו לו מסמכים של שני העסקים.

בפסיקה נקבע כי היכולת של מי מבני הזוג להשקיע בהשבחת נכס חיצוני, תלויה במידה רבה בהשקעת משאבים מסוגים אחרים של בן הזוג השני; בהיותו עזר כנגדו. לפיכך, פירות השבחה אקטיבית של נכס חיצוני, אינם כשלעצמם נכס חיצוני, אלא נכסים שנצברו כתוצאה ממאמץ משותף שהושקע במהלך חיי הנישואין ולפיכך ובהתאם להוראות סעיף 5 (א) לחוק יחסי ממון, יש להכלילם בגדרי איזון המשאבים. לכן, יש לקחת את הערך שנוצר כתוצאה ממאמץ משותף שהושקע במהלך חיי הנישואין, ממנו יש לנכות את הערך שנוצר טרום הנישואין וכן את הערך שהתווסף בעקבות השבחה פאסיבית.

עוד נקבע כי נוכח עקרון השיוויון בין בני הזוג, בהינתן שפירות ההשבחה הם תוצר של מאמצים משותפים של בני הזוג, הרי שהדרתם מאיזון המשאבים שקולה לניצול בן הזוג שהשקיע מאמצים עקיפים.
(ראו בע"מ 3462/23 **פלוני נ' פלונית**, פורסם ביום 30/10/2024, פסקאות 31-30).

בנסיבות אלו, מצאתי מקום לקבוע כי מדובר בעסק שהושבח כתוצאה ממאמץ משותף, ששני בני הזוג תרמו לפעילותו והשבחתו במהלך חיי הנישואים הן באופן אקטיבי, כעולה מהעדויות שהוצגו לפניי והן כתוצאה מתרומתה של האישה לתא המשפחתי.

בנסיבות אלו, האישה זכאית למחצית שווי השבחת העסק הרשום על שם האיש נכון למועד התחשיב ובסך של 86,500 ₪ נכון ליום 20/01/2025.

63. <u>תשלומי איזון בגין הרכב המשותף</u>

לטענת האישה , היא זכאית למחצית שווי הרכב הרשום על שם האיש בלבד. בעניין זה נטען כי האיש לקח את הרכב המשותף למגרש מכוניות ומכר אותו במחיר מתחת למחירון ולפיכך, חייב לה סך של 22,000 ₪.

אין מחלוקת כי האישה השיבה לאיש את הרכב המשותף ביום 01/09/2022. בעניין זה העיד האיש כי פנה לאישה ושאל אותה מה עושים עם הרכב לאור תשלומי ההלוואות עליו והיא השיבה שייקח אותו ויעשה איתו מה שרוצה. לכן, לקח את הרכב למגרש מכוניות וביקש להיפטר ממנו על מנת שלא תחזור ההלוואה לצדדים. עוד הוסיף כי הלך לנציג במגרש אשר אמר לו כי הוא מוכן לשלם את ההלוואה במחיר הרכב ולקחת את הרכב. לאחר שנעשה כן, שלח האיש לאישה את רישיון הרכב שהועבר לבעלות המגרש (עמוד 128 לפרוטוקול, שורות 3-10).

המדובר בטענה שלא נסתרה. בעניין זה האישה עצמה בסיכומיה טענה כי האיש מכר הרכב מתחת למחיר המחירון ולכן חייב לה כספים. האישה עצמה לא ביקשה למכור את הרכב. במצב דברים זה, כאשר האיש בחר להקטין נזקי הצדדים בגין הרכב והאישה לא ביקשה למכור בעצמה את הרכב, בחרתי להעדיף גרסת האיש. לכן, איני מוצאת כל רלוונטיות לעובדה שהרכב נמכר מתחת למחיר המחירון. לפיכך, אין מקום לחייב האיש בתשלומי איזון בגין מכירת הרכב מתחת למחיר המחירון.

לא מצאתי ממש ביתר טענות הצדדים.

64. **<u>סוף דבר</u>**

תביעת האיש להרחבת זמני השהות נדחית.

תביעת המזונות מתקבלת כמפורט לעיל.

תביעת האיש לקבלת דמי שימוש בגין השימוש ברכב ובבית הצדדים נדחית, כמפורט לעיל.

תביעת האישה במסגרת התביעה לאיזון משאבים מתקבלת בחלקה. התשלומים שנקבעו במסגרתה ישולמו בצירוף הפרשי הצמדה ממועד החיוב, תוך 30 יום.

ככל שלא ישולמו במועד, יישאו הפרשי ריבית והצמדה כחוק ממועד פסק הדין ועד למועד התשלום בפועל.

פסק הדין מסיים את בירורן של ארבע התביעות שבכותרת.

נוכח התוצאה אליה הגעתי, בשים לב לכך שתביעות האישה התקבלו בחלקן הארי ותביעת האיש נדחתה, מצאתי מקום לחייבו בהוצאותיה בסך של 15,000 ₪. ההוצאות ישולמו תוך 30 יום, שאם לא כן, יישאו הפרשי ריבית והצמדה כחוק.

המזכירות מתבקשת לשלוח עותק מפסק הדין לצדדים, לעו"ס לסדרי דין; לסרוק אותו בתיקים הקשורים ולסגור את כל התיקים שבכותרת.

פסק הדין מותר לפרסום בשינויי הגהה ונוסח בלבד וללא פרטים מזהים של מי מהצדדים.

ניתן היום, ו' כסלו תשפ"ז, 16 נובמבר 2026, בהעדר הצדדים.

עפרה גיא, שופטת

העתק הלכה

גט OVER

משפחה • משפט • ומה שביניהם

WWW.GET-OVER.CO.IL